

Του Δημήτρη Σταμούλη*

Σε ένα... παλάτι, στο πεντάστερο ξενοδοχείο Ρόδος Παλάς, η «αφρόκρεμα» του αστικοποιημένου, εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού της ΓΣΕΕ ολοκληρώνει σήμερα το 36ο συνέδριό της, με την εκλογή του νέου Γενικού Συμβουλίου. Ήταν μια διαδικασία που όπως αναμενόταν, όχι μόνο δεν προσέφερε το παραμικρό στις αγωνίες και τον αγώνα του κόσμου της εργασίας για την ανατροπή του ευρωμνημονιακού μπλοκ και της πολιτικής του, αλλά βάθυνε ακόμα παραπέρα την αποξένωση και το χάσμα των δυνάμεων της αστικής πολιτικής μέσα στο εργατικό κίνημα από το ταξικό κίνημα και τους εργαζόμενους.

Στο συνέδριο συμμετείχαν, σύμφωνα με τη ΓΣΕΕ, 400 σύνεδροι από 120 δευτεροβάθμιες οργανώσεις, περίπου 25 λιγότεροι σε σχέση με το 2013. Όμως η πραγματικότητα για την αντιπροσωπευτικότητα του επίσημου συνδικαλισμού είναι πολύ χειρότερη. Μόνο το πλήθος των νόθων αντιπροσώπων που «κόπηκαν», αλλά και οι πολλές αλληλοκαταγγελίες μεταξύ των καθεστωτικών παρατάξεων για τα σωματεία μαϊμού, τα εργοδοτικά σωματεία ή τις εκλογές παρουσία διευθυντών και προϊσταμένων, αντανακλούν έστω και αποσπασματικά την κατάντια του υποταγμένου συνδικαλισμού.

Αλλά ακόμα και από αυτούς τους αντιπρόσωπους που πήγαν... τουρ στη Ρόδο, ελάχιστοι ήταν μέσα στο χώρο του συνεδρίου, με την ΔΑΚΕ να αποχωρεί από την πρώτη κιόλας ημέρα και να δηλώνει ότι θα επανέλθει μόνο για την κάλπη. Σύμφωνα πάντως με όλες τις ενδείξεις και τους συσχετισμούς, η ΠΑΣΚΕ του Γ. Παναγόπουλου θα εξακολουθήσει να έχει την πλειοψηφία στη ΓΣΕΕ, και την πρωτιά σε έδρες. Στο έτερο στρατόπεδο της ΔΑΚΕ, εμφανίστηκαν δύο συνιστώσες. Η μία της «επίσημης» ΔΑΚΕ υπό τον απερχόμενο γραμματέα της ΓΣΕΕ Ν. Κιουτσούκη, και η άλλη εκδοχή της «Νέας Πορείας», που περιλαμβάνει κυρίως διευθυντικά στελέχη από τις τράπεζες και άλλους εργοδοτικούς συνδικαλιστές.

Στο συνέδριο παρεμβαίνει και το ΠΑΜΕ ως ΔΑΣ. Στο χώρο που κινείται μεταξύ παλιάς Αυτόνομης Παρέμβασης, ΜΕΤΑ, και ΕΜΕΙΣ (διάσπαση της ΠΑΣΚΕ που στο προηγούμενο προηγούμενο συνέδριο είχε συσπειρώσει συνδικαλιστές όπως ο Φωτόπουλος της ΓΕΝΟΠ και η Σαλουφάκου από το ΕΚΑ) έχουν δρομολογηθεί ενδιαφέρουσες ανακατατάξεις. Το ΜΕΤΑ στο οποίο εξακολουθούν να συγκατοικούν συνδικαλιστές του κυβερνητικού μνημονιακού ΣΥΡΙΖΑ και της ΛΑΕ, έχει συμφωνήσει σε κοινή κάθοδο με μέρος του ΕΜΕΙΣ (Φωτόπουλος), ως Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση και με πλαίσιο που περιορίζεται στην «ανατροπή των μνημονίων», για «μια άλλη ΓΣΕΕ» και αναμασά το «πρόγραμμα ανάπτυξης και παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας, που θα δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας και θα αναδιανέμει ριζικά τον πλούτο υπέρ της μισθωτής εργασίας», χωρίς βέβαια ρήξη με το ευρώ και την ΕΕ. Επιπλέον παρουσιάζει τον ιδιωτικό τομέα ως «πυλώνα της αναγκαίας παραγωγικής ανασυγκρότησης», εάν δρομολογηθεί ένα «άλλο οικονομικό σχέδιο». Τέλος, το ΕΜΕΙΣ (Σαλουφάκου, Κουλουμπαρίτσης-ΕΘΕΛ κ.α.) κατεβαίνει αυτόνομο.

Στο χώρο της ανεξάρτητης αγωνιστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς συγκροτήθηκε το ψηφοδέλτιο της Ταξικής Εργατικής Κίνησης από τους 3 αντιπροσώπους της Αγωνιστικής Ταξικής Ενότητας και άλλους ταξικούς συνδικαλιστές, που θα επιχειρήσει να εκλέξει μία έδρα στο νέο Γενικό Συμβούλιο. Μάλιστα κυκλοφόρησε και αγωνιστική διακήρυξη ανάμεσα στους συνέδρους, ενώ αντιπρόσωποί της πραγματοποίησαν ομιλίες. Επιδίωξη της ΤΕΚ στο ξένο από τους εργάτες και τον κόσμο του κινήματος πεδίο του συνεδρίου, ήταν η κατάθεση ενός άλλου σχεδίου για την ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού

κινήματος. Κατήγγειλε τον «κυβερνητικό και εργοδοτικό συνδικαλισμό των ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ (σε κάθε εκδοχή), που διαπνέεται από την πολιτική της ταξικής συνδιαλλαγής, και ορκίζεται στην απρόσκοπτη κερδοφορία του κεφαλαίου, την «ευρωπαϊκή πορεία», την υποταγή στις πολυεθνικές και το μεγάλο κεφάλαιο».

Ασκώντας συναγωνιστική κριτική στις δυνάμεις του ΠΑΜΕ στην ΓΣΕΕ, στηλίτευσε την άρνηση απεργιακής κλιμάκωσης μετά τις 4 Φλεβάρη, και την πρότασή του για απεργία όταν το νομοσχέδιο φτάσει στην Βουλή. Σημείωσε ότι οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ «αρνούνται την κοινή δράση των ταξικών δυνάμεων και συνδικαλιστών ακόμα και στα επείγοντα ζητήματα πάλης στο εργατικό κίνημα, ενισχύοντας τον εμφύλιο πόλεμο, χτίζοντας τεχνητά «τείχη» ανάμεσα στις ταξικές δυνάμεις και τους αγωνιστές».

Όσον αφορά τις δυνάμεις του ΜΕΤΑ - ΓΣΕΕ, η Ταξική Εργατική Κίνηση υπογράμμισε ότι «είναι ενταγμένοι στο όλο σύστημα διαχείρισης του υποταγμένου συνδικαλισμού» και ότι «στις γραμμές του συνυπάρχουν συγκατοικούν διάφορες δυνάμεις ως αντιλήψεις ενός αναπαλαιωμένου εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού που η επιδίωξη δεν ήταν και δεν είναι η ανάπτυξη των αγώνων των εργαζομένων για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους αλλά η κατάληψη μέσω εκλογικών μηχανισμών θέσεων στα συνδικάτα και η συνέχεια συνοδεύεται με την αδράνεια, την αποξένωση από τους χώρους δουλειάς και τους εργαζόμενους και την περιθωριοποίηση τους από τους κοινωνικούς μαζικούς αγώνες.

Δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα ΠΡΙΝ, 20.03.2016